

Художник і дизайнер Роман Патик:

“Мозаїка допомагає мені відчувати подих історії...”

Разом з Києвом та Харковом Львів – один із трьох потужних українських дизайнерських центрів з багатими та давніми традиціями. Нещодавно саме у Львівському палаці мистецтв відбулися урочистості з нагоди 25-річчя Спілки дизайнерів України. Із цього приводу відбулася виставка Львівського регіонального відділення Спілки дизайнерів України “Дизайн-поступ: львівська школа”, зі стендів якої можна дізнатися про напрямки діяльності провідних дизайнерів західного регіону України. Це – дизайн середовища, предметний дизайн, графічний дизайн, дизайн одягу. На урочистості до Палацу мистецтв завітали представники владних структур області, члени правління Спілки дизайнерів України, аби привітати дизайнерів зі святом і вручити найкращим відзнаки та почесні грамоти. Приємно, що серед нагороджених за багаторічну плідну та натхненну професійну діяльність у галузі дизайну та вагомий внесок у розвиток дизайну в Україні відзначений почесною грамотою відомий художник, дизайнер, завідувач Музею історії Львівської залізниці Роман Патик.

На виставці серед багатьох стендів із творчим доробком дизайнерів впізнаю стенд із фотографіями творчого доробку члена правління Львівського регіонального відділення Спілки дизайнерів України Романа Патики. Це – монументальні роботи, пов'язані з мозаїкою, скульптурою, дизайном інтер'єрів, проспектами і буклетами про досягнення та діяльність Львівської залізниці, оформлення різних виставок та Музею історії Львівської залізниці, де Роман

Патик уповні виявив свій дизайнерський хист. Надзвичайно масштабна робота з викладення мозаїки по бетонному рельєфу під назвою “Імпульс і контроль” була виконана художником на фасаді ВО “Львівприлад” (у Львові зі сторони вул. Академіка Сахарова). Роман Григорович пригадує, як працювалося тоді над цією масштабною роботою: “Цю сюжетну роботу площею 74 кв. м я виконував один, працюючи по 12-14 годин на добу. Це був хороший досвід для

подальшої роботи. У 1991 році робота була завершена”.

Як монументаліст Роман Патик працював і в Жовкві, що на Львівщині, де впродовж трьох років виконував реставрацію з частковою реконструкцією мозаїки “Христос Чоловіколюбець” на фронтоні фасаду церкви Різдва Христового у монастирі отців Василіан. “Мені завжди подобалося викладати мозаїку. Під час цього процесу, що потребує зосередженості і терпіння, я завжди відчуваю подих історії, – говорить Роман Григорович. – Це відчуття мене супроводжувало й під час іншої роботи – над мозаїчною іконою “Матір Божа з Ісусом” для музею-садиби родини Степана Бандери в Стрию, що на Львівщині”.

Неподалік Львова у селищі Зимна Вода Роман Патик також залишив творчий слід – виконав на фасаді церкви Петра і Павла постаті святих висотою у 7,4 метра. А ще свої дизайнерські здібності Роман Патик виявив у розробці проспектів, буклетів про досягнення і діяльність Львівської залізниці, а також постійно працює

над оформленням тематичних стендів на виставках. Із нагоди 150-річчя Львівської магістралі у Музеї історії Львівської залізниці було проведено ремонт приміщення та реекспозицію музею, завдяки дизайнерським ідеям Романа Григоровича змінився дизайн інтер'єру музею, з'явилися нові цікаві експонати. Художник Роман Патик є автором трьох пам'ятних дощок – дві із зображенням Героя України Георгія Миколайовича Кірпи і одна виготовлена з нагоди

прибуття до Львова першого поїзда з Відня, вона встановлена на Львівському вокзалі.

Творче життя художника-дизайнера Романа Патики і сьогодні сповнене різними цікавими ідеями, які він планує втілити у життя.

Редакція газети “Львівський залізничник” бажає художнику і дизайнеру Роману Патику нових трудових здобутків і творчих знахідок.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

У майбутнє – з Тарасовим словом!

Щороку впродовж березня у підрозділах Львівської залізниці вшановують генія українського народу Тараса Шевченка. Минулого тижня з нагоди 199-х роковин від дня народження Кобзаря у Центрі професійного розвитку персоналу Львівської залізниці відбувся літературно-музичний вечір за участю народного хору “Левада” Народного дому Левандівського мікрорайону під керівництвом Надії Балуцької. Глядачами концертної програми були групи локомотивників – машиністи, помічники машиністів дизель-поїздів, тепловозів і електропоїздів, кранівники, а також СЦБісти. В актовій залі можна було ознайомитися з тематичним стендом із творами та репродукціями картин Шевченка, яку підготувала завідувач бібліотеки Любов Федорівч.

Концертна програма народного хору “Левада” розпочалася безсмертним твором Кобзаря “Рече та стогне Дніпр широкий...” Широ приймали глядачі пісні у виконанні дуетів і тріо хористів “Левади”. Особливо “По діброві вітер виє...” та “Якби мені черевики...” у виконанні Зоряни Бобиляк та Стефанії Козак. Завдяки хористу, викладачу центру Зеновію Сагану, у репертуарі колективу з'явилася пісня “Вишиванка на свята” на музику Ігоря Поклада, яку в концертній програмі виконало тріо у складі Зеновія Сагана, Романа Білана та Василя Мамрохи. Уривки зі Шевченкових творів зворушливо декламували ведучі програми Ірина Люта та Ірина Солтис. Завершився літературно-музичний вечір такими поетичними рядками про Тараса Шевченка: “Не вмре твоє святе ім'я, йому, як сонцю, вічно пломеніти. І буде пісня зроджена твоя, мов океан розбурханий, гриміти!” й урочистим виконанням у

залі Шевченкового “Заповіту”.

Директор Центру професійного розвитку персоналу Львівської залізниці Володимир Шушков подякував керівнику і всьому колективу хору за чудову літературно-музичну програму, присвячену великому сину України – Тарасу Шевченку. Керівник хору Надія Балуцька після концерту поділилася враженнями від дійства.

– Щоразу, коли виступаємо у центрі, вражена тією просвітницькою роботою, яка проводиться тут, – зазначила пані Надія. – Нам приємно, що залізничники, які тут проходять навчання з різних областей та підрозділів Львівської залізниці, віднаходять час, аби долучитися у такий спосіб до вшанування імені безсмертного Тараса Шевченка.

До слова, учасниками хору є й ветерани-залізничники. Із задоволенням упродовж шести років у хорі співає колишній працівник Львівської дистанції колії Іван Халус.

– Виконання Шевченкових творів підносить патріотичний дух, думаю, що таке відчуття переживають усі присутні, – зазначив Іван Халус. – Особливо люблю виконувати твір “Рече та стогне Дніпр широкий...” і пісню “Спи, Тарасе, батьку рідний” із репертуару кубанського народного хору. Мені дуже приємно, що цю пісню тепер виконує і наш хор.

Інший залізничник Мирослав Мізерак усе своє життя трудився у локомотивному депозі Львів-Захід, і коли вийшов на пенсію, почав співати у “Леваді”. Для пана Мирослава виконання Шевченкових творів – справжнє захоплення, поміж тим це спонукає його щоразу перечитувати Шевченків “Кобзар”. А народний хор “Левада” завжди з радістю відгукується на запрошення виступити перед молоддю та ветеранами.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора